

พระธรรมโยเอลและคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสแห่งเลาตีเย ชีย - หมายเลขหนึ่ง

การทดสอบความจริงสำหรับกาลปัจจุบัน

Jeff Pippenger

2025-12-02

“ในพระคัมภีร์มีบางสิ่งที่เข้าใจได้ยาก และตามถ้อยคำของเปโตร คนที่ขาดความรู้และไม่มั่นคงก็บิดเบือนสิ่งเหล่านั้นไปสู่ความพินาศของตนเอง ในชีวิตนี้เราอาจไม่สามารถอธิบายความหมายของพระคัมภีร์ทุกตอนให้กระจ่างได้ แต่ไม่มีประเด็นสำคัญใดแห่งความจริงเชิงปฏิบัติที่จะถูกปกคลุมไว้ด้วยความสับสน เมื่อถึงเวลาที่โลกจะต้องถูกทดสอบด้วยความจริงสำหรับกาลเวลานั้น ตามการทรงนำในพระญาณสอดส่องของพระเจ้า จิตใจทั้งหลายจะได้รับการเร้าใจโดยพระวิญญาณของพระองค์ให้ค้นคว้าพระคัมภีร์ แม้ด้วยการอดอาหารและการอธิษฐาน จนกว่าข้อเชื่อมโยงแต่ละข้อจะถูกสืบค้นพบและถูกร้อยรวมเข้าเป็นสายโซ่อันสมบูรณ์ ข้อเท็จจริงทุกประการที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับความรอดของจิตวิญญาณจะถูกทำให้กระจ่างชัดยิ่งขึ้น จนไม่มีผู้ใดจำเป็นต้องหลงผิดหรือดำเนินอยู่ในความมืด”

“เมื่อเราได้ติดตามไปตามลำดับสายโซ่แห่งคำพยากรณ์แล้ว ความจริงที่ทรงสำแดงไว้สำหรับยุคสมัยของเราก็ได้ปรากฏให้เห็นและได้รับการอธิบายอย่างชัดเจน เราต้องรับผิดชอบต่อกิลิฮีที่เรารับและต่อความสว่างที่สองบนวิถีทางของเรา ผู้ที่มีชีวิตอยู่ในชนชั่วอายุที่ผ่านมา ก็ต้องรับผิดชอบต่อความสว่างซึ่งได้รับอนุญาตให้ส่องมายังพวกเขา จิตใจของเขาทั้งหลายได้ถูกฝึกฝนเกี่ยวกับข้อพระคัมภีร์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นบททดสอบพวกเขา แต่เขาทั้งหลายมิได้เข้าใจความจริงทั้งหลายที่เราเข้าใจ พวกเขาไม่ต้องรับผิดชอบต่อความสว่างซึ่งพวกเขามีได้มี พวกเขามีพระคัมภีร์เช่นเดียวกับเรา; แต่เวลาสำหรับการคลี่คลายความจริงพิเศษที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์เปิดฉากแห่งประวัติศาสตร์ของโลกนั้น อยู่ในชนชั่วอายุสุดท้ายที่จะมีชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลก”

“ความจริงเฉพาะได้ทรงปรับให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ของชนแต่ละชั่วอายุคนตามที่เป็นอยู่ ความจริงปัจจุบัน ซึ่งเป็นบททดสอบแก่ประชาชนในชั่วอายุคนนี้ มิได้เป็นบททดสอบแก่ประชาชนในชั่วอายุคนเมื่อกาลนานมาแล้ว หากความสว่างซึ่งบัดนี้ส่องมายังเราเกี่ยวกับวันสะบาโตแห่งพระบัญญัติข้อที่สี่ ได้ประจักษ์แก่ชั่วอายุคนทั้งหลายในอดีต พระเจ้าก็คงจะทรงถือว่าเขาทั้งหลายต้องรับผิดชอบต่อความสว่างนั้น” Testimonies, เล่ม 2, 692, 693.

ของใหม่และของเก่า

“ในทุกยุคสมัยย่อมมีการเปิดเผยความจริงในรูปแบบใหม่ มีข่าวสารจากพระเจ้าสำหรับประชาชนแห่งชั่วอายุคนนั้น ความจริงเก่าทั้งหลายล้วนจำเป็นทั้งสิ้น ความจริงใหม่มิได้แยกเป็นอิสระจากความจริงเก่า แต่เป็นการคลี่คลายเผยออกของความจริงนั้น เราจะเข้าใจความจริงใหม่ได้ก็แต่เมื่อเราเข้าใจความจริงเก่าเท่านั้น เมื่อพระคริสต์ทรงประสงค์จะเปิดเผยแก่เหล่าสาวกของพระองค์ถึงความจริงเรื่องการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ พระองค์ได้ทรงเริ่มต้น ‘ตั้งแต่โมเสสและบรรดาผู้เผยพระวจนะทั้งปวง’ และ

‘ทรงอธิบายแก่เขาถึงสิ่งทั้งปวงในพระคัมภีร์ที่กล่าวถึงพระองค์’ ลูกา 24:27.

แต่แสงสว่างที่สองฉายในความจริงซึ่งถูกคลี่คลายเผยออกใหม่ต่างหากที่ทำให้ความจริงเก่าได้รับสง่าราศี ผู้ใดปฏิเสธหรือละเลยความจริงใหม่ ผู้นั้นย่อมมิได้ครอบครองความจริงเก่าอย่างแท้จริง สำหรับเขา ความจริงเก่าย่อมสูญเสียดุริยอำนาจอันมีชีวิต และกลายเป็นเพียงรูปแบบที่ไร้ชีวิต”

“มีคนเหล่านั้นที่อ้างว่าตนเชื่อและสอนความจริงทั้งหลายแห่งพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม ขณะที่พวกเขาปฏิเสธพันธสัญญาใหม่ แต่ในการปฏิเสธที่จะรับคำสอนของพระคริสต์นั้น พวกเขาแสดงให้เห็นว่าตนมิได้เชื่อสิ่งที่บรรดาบิดาจารย์และผู้เผยพระวจนะได้กล่าวไว้ พระคริสต์ตรัสว่า ‘ถ้าท่านทั้งหลายเชื่อโมเสส ท่านก็คงจะเชื่อเรา เพราะโมเสสได้เขียนถึงเรา’ ยอห์น 5:46 เหตุฉะนั้น แม้แต่ในการสอนพันธสัญญาเดิมของพวกเขาเอง ก็ไม่มีฤทธิ์อำนาจที่แท้จริงเลย”

“หลายคนที่อ้างว่าตนเชื่อและสอนพระกิตติคุณก็ตกอยู่ในความผิดพลาดทำนองเดียวกัน พวกเขาละทิ้งพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม ซึ่งพระคริสต์ได้ตรัสถึงว่า ‘พระคัมภีร์เหล่านั้นเป็นพยานถึงเรา’ ยอห์น 5:39 ในการปฏิเสธพันธสัญญาเดิมนั้น แท้จริงแล้วพวกเขาก็กำลังปฏิเสธพันธสัญญาใหม่ด้วย เพราะทั้งสองเป็นส่วนประกอบขององค์รวมที่ไม่อาจแยกออกจากกันได้ ไม่มีผู้ใดสามารถเสนอพระบัญญัติของพระเจ้าได้อย่างถูกต้องโดยปราศจากพระกิตติคุณ หรือเสนอพระกิตติคุณโดยปราศจากพระบัญญัติ พระบัญญัติคือพระกิตติคุณที่ทรงทำให้ปรากฏเป็นรูปธรรม และพระกิตติคุณคือพระบัญญัติที่ทรงคลี่คลายให้แจ่มแจ้ง พระบัญญัติเป็นราก พระกิตติคุณเป็นดอกอันหอมและผลที่รากนั้นบังเกิดขึ้น”

“พันธสัญญาเดิมสองความกระจ่างแก่พันธสัญญาใหม่ และพันธสัญญาใหม่ก็สองความกระจ่างแก่พันธสัญญาเดิม แต่ละส่วนเป็นการสำแดงพระสิริของพระเจ้าในพระคริสต์ ทั้งสองนำเสนอความจริงซึ่งจะเปิดเผยความลุ่มลึกแห่งความหมายใหม่อยู่เสมอแก่ผู้แสวงหาที่จริงใจ”
อุทาหรณ์ของพระคริสต์, 128

ความจริงปัจจุบัน ตามคำนิยาม คือ “ความจริงที่ถูกสำแดง” สำหรับช่วงเวลาเฉพาะหนึ่ง ซึ่ง “เห็นได้อย่างชัดเจนและได้รับการอธิบายไว้” ชาวอายุคนที่มีชีวิตอยู่ในเวลาที่ “ความจริงปัจจุบัน” ถูกสำแดงนั้น ย่อมถูกถือว่า “ต้องรับผิดชอบ” ที่จะยอมรับความจริงนั้น มิฉะนั้นก็ต้องตาย ความจริงทั้งหลายที่รวมกันขึ้นเป็น “ความจริงเพื่อการทดสอบในปัจจุบัน” สำหรับ “คนชั่วอายุนี้” ถูกเป็นสัญลักษณ์ไว้ใน “การคลี่คลายของ” ความจริง “พิเศษ” “ซึ่งสัมพันธ์กับเหตุการณ์เปิดฉากแห่งประวัติศาสตร์ของโลกนี้” ความจริง และด้วยเหตุนี้ “ความจริงปัจจุบัน”

จึงมีแบบอย่างไว้โดยพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ในความสัมพันธ์กับพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม ความจริงได้รับการสถาปนาบนพยานสองปาก และความจริงมีทั้งจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุด มีทั้งตามตัวอักษรและฝ่ายจิตวิญญาณ มีทั้งโบราณและสมัยใหม่ มีทั้งอัลฟาและโอเมกา มีทั้งแรกและสุดท้าย

รากฐานแบบมิลเลอไรต์ของชาวของทูตสวรรค์องค์แรกคือสิ่ง “เก่า” เมื่อเทียบกับชาวแห่ง “ความจริงปัจจุบัน” ของทูตสวรรค์องค์ที่สาม ผู้ที่ “ปฏิเสธสิ่งเก่า” ก็ “เท่ากับปฏิเสธสิ่งใหม่” ด้วย เพราะทั้งสองเป็นส่วนต่าง ๆ ขององค์รวมที่ไม่อาจแยกจากกันได้”

“ข้าพเจ้าได้เห็นถึงความจำเป็นที่บรรดาผู้สื่อสารชาว โดยเฉพาอย่างยิ่ง ต้องเฝ้าระวังและตรวจสอบลัทธิคลั่งไคล้ทุกอย่าง ไม่ว่าจะเห็นว่ามันเกิดขึ้น ณ ที่ใด ขาดานกำลังกดดันเข้ามาจากทุกด้าน และหากเราไม่เฝ้าระวังเขา ไม่ลืมนตาให้เห็นอุปายและกับดักของเขา และไม่ได้สวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้า ลูกศรเพลิงของมารร้ายก็จะพุ่งถูกเรา

มีความจริงอันล้ำค่ามากมายบรรจุอยู่ในพระวจนะของพระเจ้า แต่สิ่งที่ผู้ฟังและต้องการในเวลานี้คือ 'ความจริงสำหรับปัจจุบัน' ข้าพเจ้าได้เห็นถึงอันตรายที่บรรดาผู้สื่อสารข่าวจะหันเหออกไปจากประเด็นสำคัญของความจริงสำหรับปัจจุบัน เพื่อไปจดล่ออยู่กับหัวข้อเรื่องที่มีได้เอื้อต่อการรวมผู้ฟังและให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และต่อการชำระจิตวิญญาณให้บริสุทธิ์ ชาตานจะฉวยทุกโอกาสที่เป็นไปได้ ณ จุดนี้ เพื่อทำอันตรายแก่พระราชกิจ"

"แต่หัวข้อต่าง ๆ เช่น เรื่องสถานนมัสการที่เชื่อมโยงกับ 2300 วัน พระบัญญัติของพระเจ้า และความเชื่อของพระเยซูนั้น เหมาะอย่างยิ่งที่จะอธิบายการเคลื่อนไหวแห่งการเสด็จมาครั้งก่อน ให้เห็นว่าตำแหน่งปัจจุบันของเราคืออะไร สถาปนาความเชื่อของผู้ที่ยังลังเลสงสัย และให้ความแน่นอนแก่นาคตอันรุ่งโรจน์ ข้าพเจ้าได้เห็นอยู่บ่อยครั้งว่า สิ่งเหล่านี้เป็นหัวข้อสำคัญที่บรรดาผู้สื่อสารข่าวควรเน้นย้ำ" Early Writings, 63.

"สถานนมัสการ" ร่วมกับ "2300 วัน" "พระบัญญัติของพระเจ้า และความเชื่อของพระเยซู" คือกุญแจในการอธิบาย "ขบวนการการเสด็จมาครั้งอดีต" ของพวกมิลเลอไรต์ และในการทำเช่นนั้น ก็เพื่ออธิบาย "อย่างสมบูรณ์" ว่า "ฐานะปัจจุบันของเราคืออะไร" ผู้ที่กำลัง "สงสัย" "ขบวนการการเสด็จมาครั้งอดีต" ก็ยอมกำลัง "สงสัย" สิ่งที่ทำให้ "ความแน่นอนแก่นาคตอันรุ่งโรจน์" สิ่งที่ทำให้ความแน่นอนแก่นาคตก็คืออดีต.

พระธรรมโยเอลเป็นข่าวสารแห่งความจริงสำหรับกาลปัจจุบัน นี้ได้รับการยืนยันโดยพยานหลายปาก พระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ได้ระบุว่าโยเอลเป็น "ความจริงสำหรับกาลปัจจุบัน" ซึ่งตามที่ยอห์นกล่าวไว้ในพระธรรมวิวรณ์ คือคำพยานของพระเยซู

วิวรณ์แห่งพระเยซูคริสต์ ซึ่งพระเจ้าได้ประทานแก่พระองค์ เพื่อทรงสำแดงแก่บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ถึงสิ่งทั้งหลายซึ่งจะต้องบังเกิดขึ้นในไม่ช้า และพระองค์ได้ทรงใช้ทูตสวรรค์ของพระองค์มาสำแดงด้วยหมายสำคัญแก่ยอห์นผู้รับใช้ของพระองค์ ผู้เป็นพยานถึงพระวจนะของพระเจ้า และถึงคำพยานของพระเยซูคริสต์ และถึงสิ่งทั้งหลายที่ท่านได้เห็น วิวรณ์ 1:1, 2

"คำพยาน" ของยอห์น (ซึ่งท่านได้ "เป็นพยานถึง") ถูกนำเสนอไว้เป็นสามส่วน ท่านได้บันทึก "พระวจนะของพระเจ้า" "คำพยานของพระเยซู" และ "สิ่งทั้งหลายที่ท่านได้เห็น" ในสองข้อแรกของพระธรรมวิวรณ์ ยอห์นเป็นตัวแทนของผู้หนึ่งซึ่งได้รับประทานของประทานแห่ง "พระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์" ของประทานนั้นรวมถึงการสำแดงพิเศษแห่งพระวจนะของพระเจ้า และยังรวมถึงการสำแดงพิเศษที่ถ่ายทอดแก่ผู้เผยพระวจนะผ่านพระวจนะของพระคริสต์ด้วย; (ไม่ว่าโดยพระคริสต์โดยตรงหรือโดยผ่านผู้แทนฝ่ายทูตสวรรค์ของพระองค์) และของประทานนั้นยังรวมถึงความจริงที่นำเสนอผ่านสื่อแห่งความฝันและนิมิตด้วย พระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์คือคำพยานของพระคริสต์ซึ่งถูกถ่ายทอดแก่ผู้เผยพระวจนะ และมีสิทธิอำนาจเช่นเดียวกับที่ทูตสวรรค์หรือพระคริสต์ตรัสถ้อยคำนั้นเอง

และข้าพเจ้าก็กราบลงแทบเท้าของท่านเพื่อจะนมัสการท่าน แต่ท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า "อย่ากระทำเช่นนั้นเลย เราเป็นเพื่อนผู้รับใช้ร่วมกับเจ้า และร่วมกับพี่น้องของเจ้าทั้งหลายผู้มีคำพยานของพระเยซู จงนมัสการพระเจ้าเถิด เพราะว่าคำพยานของพระเยซูนั้นคือจิตวิญญาณแห่งคำพยากรณ์" วิวรณ์ 19:10

กาเบรียลระบุว่าเขาเป็นผู้รับใช้ร่วมกับยอห์น และเขาไม่สมควรได้รับการนมัสการ กาเบรียลยังระบุด้วยว่า "พี่น้อง" ที่ยอห์นเป็นตัวแทนนั้น "มีคำพยานของพระเยซู" ซึ่งคือ "วิญญาณแห่งคำพยากรณ์" "พี่น้อง"

ที่ยอห์นเป็นตัวแทนคือหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน และพี่น้องเหล่านั้นทุกคนล้วนมี "วิญญาณแห่งคำพยากรณ์"

"และเขาทั้งหลายได้ลุกขึ้นแต่เช้าตรู่ และออกไปยังถิ่นทุรกันดารแห่งเทโคอา และเมื่อเขาทั้งหลายออกไปนั้น เยโฮชาฟัททรงยืนขึ้นและตรัสว่า โอ ยูดาห์ และชาวเยรูซาเล็มทั้งหลาย จงฟังข้าพเจ้า จงเชื่อในพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านทั้งหลาย แล้วท่านทั้งหลายจะได้รับการสถาปนาไว้ จงเชื่อบรรดาผู้พยากรณ์ของพระองค์ แล้วท่านทั้งหลายจะจำเริญขึ้น 2 พงศาวดาร 20:20"

"จงเชื่อในพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน แล้วท่านทั้งหลายจะตั้งมั่นอยู่ได้; จงเชื่อบรรดาผู้เผยพระวจนะของพระองค์ แล้วท่านทั้งหลายจะจำเริญขึ้น"

"อิสยาห์ 8:20 'จงไปตีธรรมบัญญัติและที่พยานนั้น ถ้าพวกเขาไม่ได้พูดตามพระวจนะนี้ ก็เป็นเพราะไม่มีความสว่างในพวกเขา' ณ ที่นี้ มีข้อความสองตอนถูกวางไว้ต่อหน้าประชากรของพระเจ้า: เงื่อนไขสองประการแห่งความสำเร็จ ธรรมบัญญัติซึ่งพระยาห์เวห์ตรัสด้วยพระองค์เอง และพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์"

เป็นแหล่งแห่งปัญญาสองประการที่จะทรงนำประชากรของพระองค์ในการดำเนินผ่านทุกประสบการณ์ เฉลยธรรมบัญญัติ 4:6 'นี่แหละเป็นสติปัญญาและความเข้าใจของท่านทั้งหลายต่อหน้าบรรดาประชาชาติ ซึ่งจะกล่าวว่า แน่ทีเดียว ประชาชาติใหญ่ยิ่งนี้เป็นชนชาติที่มีสติปัญญาและความเข้าใจ'"

"พระบัญญัติของพระเจ้าและพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ดำเนินเคียงคู่กันไปเพื่อทรงนำและให้คำปรึกษา แก่คริสตจักร และเมื่อใดก็ตามที่คริสตจักรได้ตระหนักถึงข้อนี้โดยการเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ พระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ก็ได้ถูกส่งมาเพื่อนำคริสตจักรนั้นในทางแห่งความจริง"

"วิวรณ์ 12:17 'และพญานาคนั้นโกรธแค้นต่อหญิงนั้น

จึงออกไปทำสงครามกับบรรดาผู้ที่เหลืออยู่แห่งเชื้อสายของนาง ผู้ซึ่งรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และมีคำพยาทานของพระเยซูคริสต์'

คำพยากรณ์นี้ชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่าคริสตจักรส่วนที่เหลือจะยอมรับพระเจ้าในธรรมบัญญัติของพระองค์ และจะมีของประทานแห่งการพยากรณ์ การเชื่อฟังธรรมบัญญัติของพระเจ้า และพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ ได้เป็นสิ่งที่จำแนกประชากรที่แท้จริงของพระเจ้ามาโดยตลอด และโดยปกติแล้วบททดสอบย่อมถูกประทานให้ในเรื่องการสำแดงที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบัน"

"ในสมัยของเยเรมีย์ ประชาชนมิได้มีข้อสงสัยใด ๆ เกี่ยวกับข่าวสารของโมเสส เอลียาห์ หรือเอลีซา แต่พวกเขากลับตั้งข้อสงสัยและละทิ้งข่าวสารซึ่งพระเจ้าทรงส่งมายังพวกเขาโดยเยเรมีย์ จนพลังและฤทธิ์อำนาจของข่าวสารนั้นสูญสิ้นไป และไม่มีทางเยียวยาได้อีก นอกจากพระเจ้าทรงกวาดพวกเขาไปเป็นเชลย"

"เช่นเดียวกัน ในสมัยของพระคริสต์ ประชาชนได้เรียนรู้ว่าข่าวสารของเยเรมีย์นั้นเป็นความจริง และพวกเขาก็ซัดขังตนเองให้เชื่อว่า หากตนได้มีชีวิตอยู่ในสมัยบรรพบุรุษของตน พวกเขาคงจะยอมรับข่าวสารของท่าน แต่ในขณะเดียวกัน พวกเขากำลังปฏิเสธข่าวสารของพระคริสต์ ผู้ซึ่งบรรดาผู้เผยพระวจนะทั้งหลายได้เขียนถึง"

"เมื่อข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สามได้อุบัติขึ้นในโลก ซึ่งมีขึ้นเพื่อสำแดงพระบัญญัติของพระเจ้าแก่คริสตจักรในความครบถ้วนและฤทธิ์อำนาจของพระบัญญัตินั้น ของประทานฝ่ายคำพยากรณ์ก็ได้รับการฟื้นฟูขึ้นในทันทีด้วย ของประทานนี้ได้มีบทบาทอันเด่นชัดยิ่งในการพัฒนาและการผลักดันข่าวนี้ให้ดำเนินต่อไป."

"เมื่อความเห็นที่แตกต่างกันได้เกิดขึ้นเกี่ยวกับการตีความพระคัมภีร์และวิธีการทำงาน ซึ่งมีแนวโน้มจะทำให้ความเชื่อของบรรดาผู้เชื่อในข่าวสารถูกคลอนแคลนและนำไปสู่ความแตกแยกในการทำงานนั้น พระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ได้ส่องสว่างแก่สถานการณ์นั้นอยู่เสมอ พระองค์ทรงนำความเป็นนำหนึ่งใจ"

เดียวกันทางความคิดและความสอดคล้องกลมกลืนในการปฏิบัติให้แก่หมู่ผู้เชื่ออยู่เสมอ ในทิวทัศน์ที่เกิดขึ้นในการพัฒนาของข่าวสารและการเติบโตของงานนั้น ผู้ที่ยืนหยัดอย่างมั่นคงเคียงข้างพระราชบัญญัติของพระเจ้าและแสงสว่างแห่งพระวิญญาณของคำพยากรณ์ก็มีชัย และงานนั้นก็จำเริญรุ่งเรืองอยู่ในมือของเขาทั้งหลาย” Loma Linda Messages, 33, 34.

พระธรรมโยเอลได้รับการระบุโดยตรงว่าเป็น “สัจธรรมสำหรับปัจจุบันกาล” ภายในพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ ซึ่งตามที่ยอห์นกล่าวไว้ในพระธรรมวิวรณ์ ก็คือคำพยาณของพระเยซู อีกทั้งยังได้รับการรับรองโดยตรงภายในพระวาทะของพระเจ้า ทั้งพระคัมภีร์และพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ต่างนำพระธรรมโยเอลมาประยุกต์ใช้โดยตรงกับวาระสุดท้าย

“บรรดาผู้เผยพระวจนะโบราณแต่ละท่านได้กล่าวแก่ยุคของตนน้อยกว่าที่ได้กล่าวแก่ยุคของเรา เพื่อว่าการพยากรณ์ของท่านทั้งหลายจึงมีผลบังคับสำหรับเรา ‘บรรดาสิ่งเหล่านี้ได้เกิดขึ้นแก่เขาทั้งหลายเพื่อเป็นตัวอย่าง และได้ถูกบันทึกไว้เพื่อเตือนสติพวกเรา ผู้ซึ่งปลายยุคทั้งหลายได้มาถึงแล้ว’ 1 Corinthians 10:11. ‘สิ่งเหล่านี้มิได้ทรงสำแดงแก่พวกเขาเอง แต่แก่พวกเรา ว่าพวกเขาได้รับใช้ในเรื่องทั้งหลายซึ่งบัดนี้ได้มีผู้ประกาศแก่ท่านทั้งหลายแล้ว โดยบรรดาผู้ที่ได้ประกาศข่าวประเสริฐแก่ท่านด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งทรงถูกส่งลงมาจกสวรรค์ เป็นสิ่งซึ่งเหล่าทูตสวรรค์ปรารถนาจะฟังดู’ 1 Peter 1:12. ...”

“พระคัมภีร์ได้สะสมและรวบรวมทรัพย์สินสมบัติของตนไว้สำหรับชนรุ่นสุดท้ายนี้ เหตุการณ์อันยิ่งใหญ่ทั้งสิ้นและบรรดาการดำเนินการอันศักดิ์สิทธิ์เครื่องขรมในประวัติศาสตร์พันธสัญญาเดิม ได้เกิดขึ้นแล้ว และกำลังเกิดซ้ำอีกในคริสตจักรในยุคสุดท้ายนี้” Selected Messages, book 3, 338, 339.

คำพยากรณ์ของโยเอลยังคง “มีผลบังคับ” “เหนือ” บรรดาผู้ “ซึ่งปลายยุคของโลกได้มาถึงแล้ว” วลี “มีผลบังคับ” เป็นเพียงการเน้นว่า “ความจริงสำหรับปัจจุบัน” นั้นเป็นบททดสอบอยู่เสมอ และบรรดาผู้ที่สอบตกในบททดสอบนั้นก็ถูกพรรณนาไว้โดยตัวละครในพระคัมภีร์เช่นยูดาส

“บทเรียนแล้วบทเรียนเล่าตกลงสู่หูของยูดาสโดยไม่ได้รับการใส่ใจ มีคนมากเพียงใดในทุกวันนี้ที่ดำเนินตามรอยเท้าของเขา ในแสงสว่างแห่งพระบัญญัติของพระเจ้า มนุษย์ผู้เห็นแก่ตัวมองเห็นอุปนิสัยอันชั่วร้ายของตน แต่กลับไม่ยอมทำการปฏิรูปตามที่พึงกระทำ และดำเนินต่อไปจากสภาพแห่งบาปหนึ่งสู่อีกสภาพแห่งบาปหนึ่ง”

“บทเรียนทั้งหลายของพระคริสตนั้นใช้ได้กับเวลาและชนรุ่นของเราเอง พระองค์ตรัสว่า ‘เรามีได้อธิฐานเพียงเพื่อคนเหล่านี้เท่านั้น แต่เพื่อคนทั้งปวงที่ภายหลังจะเชื่อในเราเพราะถ้อยคำของเขา’ คำพยาณเดียวกันนี้ได้ถูกนำมายังเราในวาระสุดท้ายเหล่านี้ ดังที่เคยถูกนำมายังยูดาส บทเรียนเดียวกันซึ่งเขาล้มเหลวที่จะนำมาปฏิบัติในชีวิตของตน ได้มาถึงมนุษย์ทั้งหลายผู้ได้ยินแล้ว แต่ก็ยังล้มเหลวในทำนองเดียวกัน เพราะพวกเขาไม่ได้ละทิ้งบาปของตน” Review and Herald, March 17, 1891.

ยอห์นตลอดทั่วทั้งพระธรรมวิวรณ์เป็นแบบอย่างเชิงสัญลักษณ์ของประชากรของพระเจ้าในยุคสุดท้าย และในการที่ยอห์นถูกเนรเทศไปยังเกาะปีทมอส ยอห์นจึงเป็นตัวแทนของบรรดาผู้ที่ถูกข่มเหงในวิกฤตกฎหมายวันอาทิตย์ เขาระบุเหตุผลว่าทำไมเขาจึงถูกคุมขังไว้

ข้าพเจ้า ยอห์น ผู้เป็นพี่น้องและเป็นเพื่อนร่วมในการทนทุกข์ และในแผ่นดินอาณาจักรและความอดทนแห่งพระเยซูคริสต์กับท่านทั้งหลาย ได้อยู่ที่เกาะซึ่งเรียกว่าปีทโมส เพราะพระวาทะของพระเจ้า และเพราะคำพยาณของพระเยซูคริสต์ วิวรณ์ 1:9

ยอห์นถูกข่มเหงเพราะพระคัมภีร์และพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์
เหตุใดหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนจึงถูกข่มเหงเพราะพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์?
ความจริงประการแรกที่ผู้เผยพระวจนะโยเอลระบุไว้คือการทรยศความเชื่อของคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอดเวนติส
เมื่ออัครทูตเปโตรระบุว่าเหตุการณ์วันเพ็นเทคอสต์เป็นความสำเร็จครบถ้วนตามพระธรรมโยเอลนั้น
เปโตรได้กระทำเช่นนั้นเพื่อตอบโต้พวกยิวที่โจมตีการสำแดงของ “ภาษาแปลก ๆ”
พวกยิวซึ่งในขณะนั้นเป็นแบบอย่างลวงหน้าของเซเวนธ์เดย์แอดเวนติสในวาระสุดท้าย
กำลังกล่าวหาว่าเปโตรและบรรดาผู้ที่ประกาศข่าวสารนั้น “เมาเหล้า”
เซเวนธ์เดย์แอดเวนติสจะต่อสู้ต่อต้านข่าวสารแห่งฝนชุกปลายเช่นเดียวกับที่พวกยิวในสมัยของเปโตรได้กระทำ
ทั้งนี้เพราะบรรดาผู้ที่กำลังประกาศข่าวสารทดสอบแห่ง “ความจริงปัจจุบัน”
ของฝนชุกปลายนั้นมีความจริงพื้นฐาน “เดิม” อยู่ด้วย เพราะความจริงใหม่นั้นตั้งอยู่บนความจริงเดิมเสมอ เเย
มีย์ได้เรียกร้องประชากรของพระเจ้าในยุคแห่งฝนชุกปลายให้ดำเนินในทางเก่าและเชื่อฟังเสียงแตรของยามเฝ้า
แต่พวกเขากลับปฏิเสธ ข่าวสารแห่งความจริง “เดิม” อันเป็นรากฐานนั้นถูกแทนเชิงสัญลักษณ์โดย “เจ็ดเท่า”
ในเลวีนิติสิบหก ซึ่งได้แสดงความสัมพันธ์แห่งพันธสัญญาในแง่ของวันสะบาโตสำหรับแผ่นดินนั้น

“ข้าพเจ้าเห็นว่าคริสตจักรแต่เพียงในนามและแอดเวนติสต์แต่เพียงในนามจะทรยศพวกเราแก่ชาวคาทอลิก
ดังเช่นยูดาห์ เพื่อให้ได้มาซึ่งอิทธิพลของพวกเขาในการต่อต้านความจริง
แล้วบรรดาวิสุทธิชนจะเป็นชนชาติที่ไม่เป็นที่สังเกต เป็นที่รู้จักน้อยในหมู่ชาวคาทอลิก;
แต่คริสตจักรทั้งหลายและแอดเวนติสต์แต่เพียงในนามซึ่งรู้จักความเชื่อและธรรมเนียมของเรา
(เพราะพวกเขาเกลียดชังเราเนื่องด้วยเรื่องวันสะบาโต เพราะพวกเขาไม่อาจหักล้างได้) จะทรยศบรรดาวิ
ทธิชนและรายงานพวกเขาแก่ชาวคาทอลิกว่าเป็นผู้ที่ไม่ยอมคำนึงถึงสถาบันของประชาชน; กล่าวคือ
พวกเขาก็อัครสาวินสะบาโตและไม่ถืออัครสาวินอาทิตย์”

“แล้วพวกคาทอลิกจะเร่งให้พวกโปรเตสแตนต์ก้าวหน้าไป และออกกฤษฎีกาว่า
บรรดาผู้ใดที่ไม่ยอมถืออัครสาวินแรกของสัปดาห์แทนวันที่เจ็ด ผู้นั้นจะต้องถูกประหารเสีย
และพวกคาทอลิกซึ่งมีจำนวนมาก จะยืนอยู่ฝ่ายพวกโปรเตสแตนต์
พวกคาทอลิกจะมอบอำนาจของตนแก่รูปสัตว์ร้าย
และพวกโปรเตสแตนต์จะกระทำดังที่มารดาของตนได้กระทำมาก่อนพวกเขา เพื่อทำลายบรรดาวิสุทธิชน
แต่ก่อนที่กฤษฎีกาของพวกเขาจะก่อหรือบังเกิดผล
บรรดาวิสุทธิชนจะได้รับการช่วยกู้โดยพระสุรเสียงของพระเจ้า” Spalding and Magan, 1, 2.

ซิสเตอร์ไวท์ได้ระบุถึง “คริสตจักรแต่เพียงในนาม” และ “แอดเวนติสต์แต่เพียงในนาม” ไว้ถึงสองครั้ง
พร้อมทั้งชี้ให้เห็นความแตกต่างระหว่าง “สองกลุ่มแต่เพียงในนาม” นี้กับ “คาทอลิก”
“คริสตจักรแต่เพียงในนาม” และ “แอดเวนติสต์แต่เพียงในนาม” “เกลียดชัง” ผู้ที่เปโตรและยอห์นเป็นตัวแทน
“เนื่องด้วยเรื่องวันสะบาโต เพราะพวกเขาไม่อาจหักล้างได้” คริสตจักรแต่เพียงในนามและคาทอลิกไม่อาจ
“หักล้าง” ความจริงเรื่องวันสะบาโตวันที่เจ็ดได้ และ “แอดเวนติสต์แต่เพียงในนาม” ก็ไม่อาจ “หักล้าง” เรื่อง
“เจ็ดเวลา” ในเลวีนิติ บทที่ยีสิบหกได้ ซึ่งเป็นพระบัญญัติเรื่องวันสะบาโตของแผ่นดิน
คริสตจักรแต่เพียงในนามและคาทอลิกไม่อาจ “หักล้าง”
ข้อเท็จจริงที่ว่าวันสะบาโตวันที่เจ็ดเป็นความจริงในพระคัมภีร์ที่ “เป็นรากฐาน” ได้ และ
“แอดเวนติสต์แต่เพียงในนาม” ก็ไม่อาจ “หักล้าง” ข้อเท็จจริงที่ว่าเรื่อง “เจ็ดเวลา” ในเลวีนิติ
บทที่ยีสิบหกเป็นความจริงแบบมิลเลอไรต์ที่ “เป็นรากฐาน” ได้

การถูกจองจำของยอห์นบนเกาะปีทมอสเป็นภาพแทนของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันผู้ยึดถือทั้งพระคัมภีร์และพระ
วิญญาณแห่งคำพยากรณ์ และผู้ซึ่งถูกข่มเหงเป็นพิเศษจากภายนอกในเรื่องวันสะบาโตวันที่เจ็ด
และถูกข่มเหงจากภายในในเรื่องปีสะบาโตปีที่เจ็ดสำหรับแผ่นดิน ด้วยเหตุนี้

คำพยานของยอห์นถึงสาเหตุที่เขาถูกข่มเหงในข้อเท็จจริงตามมาด้วยวันสะบาโตในข้อสิบ และข่าวสารจากอดีต (“ข้างหลัง”) จาก “พระสุรเสียงอันดัง” ดุจ “เสียงแตร”

ข้าพเจ้ายอห์น ผู้เป็นทั้งพี่น้องและเพื่อนร่วมในความทุกข์ยาก
ทั้งในอาณาจักรและในความอดทนแห่งพระเยซูคริสต์ ได้อยู่บนเกาะที่เรียกว่าปัทโมส
เพราะพระวาทะของพระเจ้า และเพราะคำพยานของพระเยซูคริสต์
ข้าพเจ้าอยู่ในพระวิญญูญาณในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า และได้ยินเสียงอันดังอยู่เบื้องหลังข้าพเจ้า
ดุจเสียงแตรวิวรณ์ 1:9, 10.

ยอห์นเป็นตัวแทนของบรรดาผู้ที่ในเหตุการณ์ 9/11

ได้ยินพระสุรเสียงดุจเสียงแตรของทูตสวรรค์ในวิวรณ์บทที่สิบแปด ซึ่งร้องเรียกประชากรของพระเจ้าให้กลับไปสู่
“ทางโบราณ” ของเยเรมีย์ พระสุรเสียงอันยิ่งใหญ่ นั้นยังเป็นคำเตือนของแตรใบที่เจ็ด
ซึ่งก็คือวิบัติประการที่สามด้วย

ซิสเตอร์ไวท์ได้บันทึกไว้ว่า “พระคัมภีร์ได้สั่งสมและรวบรวมทรัพย์สินสมบัติของตนไว้สำหรับคนรุ่นสุดท้ายนี้”
พระธรรมโยเอลเป็นหนึ่งใน “ทรัพย์สินสมบัติ” แห่งพระคัมภีร์ที่เป็นความจริงสำหรับปัจจุบันใน “วาระสุดท้าย”
ในเวลาของวันเพ็นเทคอสต์ เปโตรได้ชี้ชัดว่าพระธรรมที่กำลังสำเร็จตามนั้นคือพระธรรมโยเอล
เปโตรก็เช่นเดียวกับโยเอล คือ “กล่าวน้อยกว่าสำหรับ” ช่วงเวลาของวันเพ็นเทคอสต์ มากกว่าสำหรับ
“เวลาของเรา” ช่วงเวลาของวันเพ็นเทคอสต์เป็นฝนต้นฤดูสำหรับยุคคริสเตียน
วันเพ็นเทคอสต์เป็นเครื่องหมายของการเริ่มต้นแห่งยุคคริสเตียน
และโดยการนั้นก็เป็นภาพประกอบถึงจุดสิ้นสุดของยุคคริสเตียนด้วย
จุดสิ้นสุดของยุคคริสเตียนคือเวลาของฝนปลายฤดู ดังที่มีวันเพ็นเทคอสต์เป็นแบบฉายล่วงหน้า ดังนั้น
เปโตรจึงเป็นสัญลักษณ์ของประชากรของพระเจ้าในตอนปลายของยุคคริสเตียน
ผู้ซึ่งระบุงการสำเร็จตามของการเทพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ โดยใช้พระธรรมโยเอลเป็นเครื่องมือในการกระทำนั้น

แต่เปโตรยืนขึ้นพร้อมกับอัครทูตทั้งสิบเอ็ด เปล่งเสียงขึ้นกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า “ท่านบุรุษชายยูเดีย
และท่านทั้งปวงผู้พำนักอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม จงให้เรื่องนี้เป็นที่ประจักษ์แก่ท่านทั้งหลาย
และจงสดับถ้อยคำของข้าพเจ้าเถิด เพราะคนเหล่านี้มิได้เมามายอย่างที่ท่านทั้งหลายเข้าใจกัน
เนื่องจากว่านี่ยังเป็นเพียงชั่วโมงที่สามของวันเท่านั้น
แต่เหตุการณ์นี้คือสิ่งที่ได้ตรัสไว้โดยผู้เผยพระวจนะโยเอลว่า ‘และต่อมาในวันสุดท้าย พระเจ้าตรัสว่า
เราจะเทพระวิญญูญาณของเราลงเหนือมนุษย์ทั้งปวง และบุตรชายบุตรหญิงของเจ้าทั้งหลายจะเผยพระวจนะ
คนหนุ่มของเจ้าทั้งหลายจะเห็นนิมิต และคนชราของเจ้าทั้งหลายจะฝันเห็นความฝัน
แม้เหนือผู้รับใช้ชายและผู้รับใช้หญิงของเรา ในวันเหล่านั้น เราจะเทพระวิญญูญาณของเราลง
และเขาทั้งหลายจะเผยพระวจนะ และเราจะแสดงการอัศจรรย์ในฟ้าสวรรค์เบื้องบน
และหมายสำคัญที่แผ่นดินโลกเบื้องล่าง คือเลือด ไฟ และควันพลุ่งขึ้น
ดวงอาทิตย์จะกลับกลายเป็นความมืด และดวงจันทร์จะกลับกลายเป็นเลือด
ก่อนวันอันยิ่งใหญ่และน่าสะพรึงกลัวขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะมาถึง และต่อมาว่า
ทุกคนที่ร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะได้รับชีวิต’ กิจการ 2:14-21

การจะเป็นผู้ศึกษาคำพยากรณ์ที่ประสบความสำเร็จได้นั้น จำเป็นต้องมีความเข้าใจอันมั่นคงว่า
จุดจบของโลกได้รับการถ่ายทอดเป็นภาพประกอบ “บรรทัดซ้อนบรรทัด”

อยู่ภายในเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ของพระคัมภีร์ และความจริงที่เชื่อมโยงกับข้อนี้ก็คือ

ตัวผู้เผยพระวจนะทั้งหลายเองเป็นตัวแทนประชากรของพระเจ้าในยุคสุดท้าย

โยเอลกำหนดตำแหน่งของหนังสือของตนไว้ในยุคสุดท้าย เพราะหนังสือนั้นประกาศถึงการใกล้เข้ามาของ
“วันแห่งพระยาห์เวห์”

จงเป่าแตรในศิโยน และส่งเสียงเตือนภัยบนภูเขาบริสุทธิ์ของเรา ให้ชาวแผ่นดินทั้งสี่หันตัวหันสะท้าน เพราะวันแห่งพระยาห์เวห์กำลังมา เพราะวันนั้นใกล้เข้ามาแล้ว โยเอล 2:1

“แตร” ในฐานะสัญลักษณ์ นอกเหนือจากความหมายอื่น ๆ แล้ว เป็นตัวแทนของสารแห่งการเตือนอีกทั้งในฐานะสัญลักษณ์ แตรอาจหมายถึงช่วงระยะเวลาหนึ่ง หรือจุดเวลาใดเวลาหนึ่ง หรือทั้งสองอย่างขึ้นอยู่กับบริบท แตรยังเป็นตัวแทนของการพิพากษาด้วย เทศกาลแห่งแตร ซึ่งอยู่สิบวันก่อนวันลมมลทินเป็นคำเตือนถึงการพิพากษาที่ใกล้เข้ามา

“วันแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า” หมายถึงได้ทั้งช่วงขณะหนึ่งของเวลา หรือช่วงระยะเวลาหนึ่งขึ้นอยู่กับบริบทของข้อพระคัมภีร์ที่ใช้คำว่า “วันแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า” คำว่า “วันแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า” อาจเป็นสัญลักษณ์ของการพิพากษาเพื่อการลงโทษซึ่งแสดงออกเป็นภัยพิบัติสุดท้ายทั้งเจ็ด หรืออาจหมายถึงการพิพากษาเพื่อการลงโทษ ณ ตอนปลายของสหัสวรรษหนึ่งพันปี ไม่ว่าในกรณีใด แตรนั้นกำลังชี้ถึงการพิพากษาเพื่อการลงโทษของพระเจ้า ดังนั้น “วันแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า” จึงอาจหมายถึงทั้งจุดเวลาที่พระเจ้าทรงนำการลงโทษมาบรรลุ หรือช่วงระยะเวลาที่พระเจ้าทรงนำการลงโทษทั้งหลายของพระองค์มาบรรลุ.

“แตร” เช่นเดียวกับ “วันแห่งพระยาห์เวห์” อาจเป็นภาพแทนทั้งจุดเวลาและช่วงระยะเวลาหนึ่ง ดังที่ปรากฏเป็นพยานในจุดเวลาและช่วงเวลาทางประวัติศาสตร์ซึ่งแสดงแทนโดยแตรทั้งเจ็ดในวิวรณ์บทที่ 8 และ 9 “วันแห่งพระยาห์เวห์” ซึ่งโยเอลกำลังแสดงแทนด้วย “แตร” ที่จะต้องเป่านั้น เป็นทั้งจุดหนึ่งในเวลาและเป็นช่วงระยะเวลาหนึ่งด้วย ซึ่งเริ่มต้นขึ้นเมื่อการพิพากษาคนตายสิ้นสุดลง และการพิพากษาคนเป็นได้เริ่มต้นขึ้น ในวันที่ 9/11 มีการเป่าแตรขึ้น เป็นเครื่องหมายถึงการมาถึงของการพิพากษาคนเป็นในฐานะจุดหนึ่งในเวลา และยังเป็นเครื่องหมายให้ 9/11 เป็นจุดเริ่มต้นของช่วงระยะเวลาของการพิพากษาคนเป็นด้วย

ฉะนั้นบัดนี้ด้วย พระยาห์เวห์ตรัสว่า “จงหันกลับมาหาเราด้วยสุดใจของเจ้า ด้วยการอดอาหาร ด้วยการร้องไห้ และด้วยการคร่ำครวญ และจงฉีกใจของเจ้า ไม่ใช่ฉีกเสื้อผ้าของเจ้า และจงหันกลับมาหาพระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า เพราะพระองค์ทรงเปี่ยมด้วยพระคุณและพระกรุณา กริ้วซ้ำและอุดมด้วยความเมตตา และทรงเปลี่ยนพระทัยไม่ลงโทษ” ใครจะรู้ว่าพระองค์อาจทรงหันกลับและเปลี่ยนพระทัย และทรงเหลือพระพรไว้เบื้องหลังพระองค์ คือเครื่องธัญบูชาและเครื่องดื่มบูชาถวายแด่พระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า? จงเป่าแตรในศิโยน จงกำหนดการอดอาหารอันบริสุทธิ์ จงเรียกประชุมสภาคดีลึกลับ โยเอล 2:12-15

นี่เป็นครั้งที่สองที่โยเอลบัญชาให้เป่าแตร “แตร”

ในพระธรรมโยเอลเป็นทั้งคำเตือนถึงการพิพากษาเชิงบริหารที่กำลังใกล้เข้ามาแห่งภัยพิบัติเจ็ดประการสุดท้าย และถูกวางไว้ภายในบริบทของคำเรียกให้กลับใจใหม่สำหรับชาวเลาตีเซีย และการสิ้นสุดของเวลาทดลองใจที่ใกล้จะมาถึง

จงร้องเสียงดัง อย่างยังไว้ จงเปล่งเสียงของเจ้าให้ก้องดังแตร และสำแดงแก่นขนชาติของเราถึงการละเมิดของเขาทั้งหลาย และแก่เชื้อสายของยาโคบถึงบาปของเขา อีสยาห์ 58:1

อิสยาห์ โยเอล ยอห์น และเปโตร ล้วนเป็นตัวแทนของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนในยุคสุดท้าย เช่นเดียวกับเยเรมีย์ ผู้ซึ่งระบุว่าเมื่อใดจึงจะต้องเป่าแตรฯ

พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้ว่า “จงยืนอยู่ตามหนทางทั้งหลาย และจงดู และจงถามหาทางโบราณว่าทางที่ติดอยู่ที่ไหน แล้วจงดำเนินในทางนั้น

และเจ้าทั้งหลายจะพบความสงบพักผ่อนแก่จิตวิญญาณของตน แต่พวกเขาบอกว่า 'พวกเราจะไม่ดำเนินในทางนั้น' เราได้ตั้งยามเฝ้าไว้เหนือพวกเขาเช่นกัน โดยกล่าวว่า 'จงฟังเสียงแตรเกิด' แต่พวกเขาบอกว่า 'พวกเราจะไม่ฟัง'" เยเรมีย์ 6:16, 17

เสียงแตรได้ดังขึ้นในวาระสุดท้ายเหล่านี้ ณ 9/11 และจากนั้นฝนปลายฤดูได้เริ่มตกลงเหนือบรรดาผู้ที่เลือกทางอันดีและดำเนินอยู่ในทางนั้น ในเวลานั้นเอง หุตสวรรค์แห่งวิวรรณ์บทที่สิบแปดได้เสด็จลงมา

"ฝนชุกปลายฤดูจะตกลงเหนือประชากรของพระเจ้า หุตสวรรค์ผู้ทรงอำนาจองค์หนึ่งจะลงมาจากสวรรค์ และทั่วทั้งแผ่นดินโลกจะสว่างไสวด้วยรัศมีแห่งสง่าราศีของท่าน" Review and Herald, April 21, 1891.

เมื่ออาคารใหญ่ทั้งหลายของนิวยอร์กถูกทำให้พังทลายลงในเหตุการณ์ 9/11 หุตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์ก็ได้ลงมา และฝนชุกปลายฤดูได้เริ่มตกลงมาแล้ว

"บัดนี้ไม่มีคำกล่าวที่ข้าพเจ้าได้ประกาศหรือว่า นครนิวยอร์กจะถูกกวาดล้างไปด้วยคลื่นยักษ์? เรื่องนี้ข้าพเจ้าไม่เคยกล่าวเลย ข้าพเจ้าได้กล่าวว่า เมื่อข้าพเจ้ามองดูอาคารใหญ่โตที่กำลังก่อสร้างสูงขึ้นที่นั่น ชั้นแล้วชั้นเล่า ข้าพเจ้ากล่าวว่า 'เหตุการณ์อันน่าสยดสยองเพียงใดจะเกิดขึ้น เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงลุกขึ้นเพื่อทรงเขย่าแผ่นดินโลกอย่างน่าสะพรึงกลัว! แล้วถ้อยคำในวิวรรณ์ 18:1-3 ก็จะสามารถเป็นจริง' วิวรรณ์บทที่สิบแปดทั้งบทเป็นคำเตือนถึงสิ่งที่จะมาถึงโลก แต่ข้าพเจ้าไม่ได้รับแสงสว่างเป็นพิเศษเกี่ยวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นแก่นครนิวยอร์ก นอกจากที่ข้าพเจ้าทราบว่ามีวันหนึ่งอาคารใหญ่โตที่นั่นจะถูกทำลายลงด้วยการพลิกกลับและการคว่ำลงแห่งฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า จากแสงสว่างที่ประทอนแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าทราบว่าความพินาศกำลังอยู่ในโลก เพียงพระวจนะคำเดียวจากองค์พระผู้เป็นเจ้า เพียงการสัมผัสแห่งฤทธิ์อำนาจอันทรงมหิทธิฤทธิ์ของพระองค์ โครงสร้างที่มาเหล่านี้ก็จะพังทลายลง เหตุการณ์ต่าง ๆ จะเกิดขึ้นซึ่งความน่าสะพรึงกลัวของมันนั้นเกินกว่าที่เราจะจินตนาการได้" Review and Herald, July 5, 1906.

ในวันที่ 9/11 ฝนชุกปลายฤดูได้เริ่มโปรยลงมาเป็นการล่วงหน้า ก่อนการทดลองอย่างเต็มบริบูรณ์ของมัน ณ เวลาที่มีการประกาศกฎหมายวันอาทิตย์.

"พระราชกิจอันยิ่งใหญ่ของชาวประเสริฐจะต้องไม่สิ้นสุดลงด้วยการสำแดงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าที่น้อยกว่าซึ่งได้ทำเครื่องหมายไว้ตั้งแต่การเริ่มต้นของมัน คำพยากรณ์ทั้งหลายซึ่งได้สำเร็จแล้วในการเทพะพรของฝนต้นฤดู ณ การเปิดฉากของชาวประเสริฐ จะต้องสำเร็จอีกครั้งในการเทพะพรของฝนปลายฤดู ณ วาระสุดท้ายของมัน นี่แหละคือ 'กาลเวลาแห่งความชื่นบานใจ' ซึ่งอัครทูตเปโตรได้มองไปข้างหน้าเมื่อท่านกล่าวว่า 'เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงกลับใจใหม่และหันกลับ เพื่อความผิดบาปของท่านจะได้ถูกลบล้างเสีย เพื่อกาลเวลาแห่งความชื่นบานใจจะได้มาจากพระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า และพระองค์จะทรงใช้พระเยซูมา' กิจการของอัครทูต 3:19, 20" มหาสงคราม, 611, 612.

ความสำเร็จสมบูรณ์แห่ง "คราวแห่งการชุใจ" เกิดขึ้นเมื่อท่านยังมีชีวิตอยู่ เพราะคำเตือนนั้นคือให้ "กลับใจเสียใหม่" ซึ่งเป็นสิ่งที่เป็นไปได้หากท่านตายแล้ว "คราวแห่งการชุใจ" มาถึงเมื่อ "บาป" ของดวงวิญญาณที่ยังมีชีวิตอยู่อาจยังคง "ถูกลบออกไป" ได้ "คราวแห่งการชุใจ" เริ่มต้นขึ้นในวันที่ 9/11 ด้วยเหตุนี้จึงชี้ให้เห็นถึงการเริ่มต้นของการพิพากษาคนเป็น เพ็นเทคอสต์ถูกทำให้เกิดขึ้นซ้ำอีกครั้ง ณ ตอนสิ้นสุดแห่งยุคการประกาศชาวประเสริฐ เมื่อ "คราวแห่งการชุใจ" มาถึง เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่มีเพ็นเทคอสต์เป็นแบบอย่างก็เริ่มเกิดขึ้นซ้ำอีกครั้ง

“ข้าพเจ้าตั้งตาคอยด้วยความปรารถนาอย่างแรงกล้า

ถึงเวลาที่เหตุการณ์แห่งวันฟื้นเทคอสต์จะเกิดขึ้นซ้ำอีก ด้วยฤทธานุภาพที่ยิ่งใหญ่กว่าครั้งนั้นเสียอีก
ยอห์นกล่าวว่า ‘ข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ มีอำนาจยิ่งใหญ่
และแผ่นดินโลกก็สว่างไสวด้วยพระสิริของท่าน’ แล้วประชาชนจะได้ยินความจริงที่กล่าวแก่เขา
ดังเช่นในฤดูกาลฟื้นเทคอสต์ คือทุกคนในภาษาของตนเอง”

“พระเจ้าทรงสามารถประทานชีวิตใหม่แก่ทุกดวงวิญญาณที่ปรารถนาจะรับใช้พระองค์ด้วยความจริงใจ
และทรงสามารถแต่ริมฝีปากด้วยถ้อยคำที่สืบมาจากแท่นบูชา
และทรงกระทำให้เขาเหล่านั้นมีวาจาอันคมคายในการสรรเสริญพระองค์
เสียงนับพันจะได้รับการเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชในการประกาศความจริงอันน่าอัศจรรย์แห่งพระวาระของพระเจ้า
สิ้นที่พูดติดอ่างจะถูกปลดเปลื้องออก
และผู้ที่ยลลาดกล้วจะได้รับกำลังให้เป็นพยานอย่างกล้าหาญเพื่อความจริง ขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยประ
ชากรของพระองค์ให้ชำระพระวิหารแห่งจิตวิญญาณให้สะอาดจากมลทินทุกประการ
และให้ดำรงความสัมพันธ์อันใกล้ชิดกับพระองค์เช่นนี้
เพื่อเขาทั้งหลายจะได้มีส่วนในฝนปลายฤดูเมื่อฝนนั้นจะถูกเทลงมา” Review and Herald, July 20,
1886.

เราจะดำเนินต่อไปในบทความถัดไป.

แล้วทูตสวรรค์องค์ที่สนทนากับข้าพเจ้าก็กลับมาอีก และปลุกข้าพเจ้า
ตั้งบुरुษผู้หนึ่งที่ถูกปลุกให้ตื่นจากหลับไหล และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า “เจ้าเห็นอะไร?” และข้าพเจ้าทูลว่า
“ข้าพเจ้าได้มองดู และดูเถิด มีคันประทีปอันหนึ่งทำด้วยทองคำทั้งสิ้น มีอ่างอยู่บนยอดของมัน
และมีประทีปทั้งเจ็ดของมันอยู่บนนั้น กับท่อทั้งเจ็ดสำหรับประทีปทั้งเจ็ด ซึ่งอยู่บนยอดของมันนั้น
และมีต้นมะกอกเทศสองต้นอยู่ข้างคันประทีปนั้น ต้นหนึ่งอยู่ที่ด้านขวาของอ่าง
และอีกต้นหนึ่งอยู่ที่ด้านซ้ายของอ่างนั้น”

แล้วข้าพเจ้าจึงทูลตอบทูตสวรรค์ผู้ที่สนทนากับข้าพเจ้าว่า สิ่งเหล่านี้คืออะไร ข้าแต่ นายของข้าพเจ้า
แล้วทูตสวรรค์ผู้ที่สนทนากับข้าพเจ้าจึงตอบข้าพเจ้าว่า เจ้าไม่รู้หรือว่าสิ่งเหล่านี้คืออะไร และข้าพเจ้าทูลว่า
ไม่รู้ ข้าแต่ นายของข้าพเจ้า

แล้วท่านจึงตอบและกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า นี่เป็นพระวาระของพระยาห์เวห์มายังเศรบบาเบลว่า มิใช่ด้วยกำลัง
มิใช่ด้วยอำนาจ แต่ด้วยพระวิญญาณของเรา พระยาห์เวห์จอมโยธาตรัสดังนี้ เศคาริยาห์ 4:1-6